

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 23 maja 2013 r.

DOLiS/DEC-571/13/32247,32248

dot.

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz art. 12 ust. 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani P.S. w przedmiocie naruszeń w procesie przetwarzania jej danych osobowych przez P. S.A. [obecnie: R. S.A.], polegających na braku aktualizacji jej danych adresowych w systemie informatycznym Banku,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skargi Pani P.S., zwanej dalej Skarżącą, w przedmiocie naruszeń w procesie przetwarzania jej danych osobowych przez P. S.A. [obecnie: R. S.A.], zwaną dalej Bankiem, polegających na braku aktualizacji jej danych adresowych w systemie informatycznym Banku.

Skarżąca poinformowała, że cyt.: „(...) jestem klientką P., w [...] roku zgłosiłam się do banku w celu zmiany swoich danych osobowych (...) Dane pierwotne: [...] Dane po zmianie: [...]”. Skarżąca wniosła o cyt.: „wymuszenie na banku: - aktualizacji moich [Skarżącej] danych osobowych i teleadresowych zgodnie z wydanymi dyspozycjami – zaprzestania przekazywania moich danych osobom trzecim – przekazanie całej dotychczas wysłanej korespondencji, która została przekazana osobom trzecim, niezgodnie z moimi [Skarżącej] dyspozycjami”.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

1. Skarżąca jest klientką Banku. Bank przetwarza dane osobowe Skarżącej w celu niezbędnym dla realizacji umów o produkty i usługi bankowe zawartych pomiędzy Bankiem, a Skarżącą oraz w celu marketingu usług Banku.
2. Bank w wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych wskazał, iż cyt.: „Odnosząc się w szczególności do zarzutu przesłania na adres [...] wydanej

w [...] karty kredytowej oraz powiązanego z nią numeru PIN, Bank informuje, iż taki adres został wskazany przez samą Skarżącą, jako adres zamieszkania na wniosku o Kartę Kredytową złożonym w dniu [...]. Jednocześnie we Wniosku Skarżąca wskazała, iż adresem korespondencyjnym powinien być ww. adres zamieszkania. Na Wniosku znajduje się oświadczenie następującej treści: »Oświadczam iż dane osobowe przekazane w niniejszym formularzu są zgodne z prawdą zastępują dane przekazane wcześniej (jeśli dotyczy)«. Na podstawie ww. oświadczenia podpisanego przez Skarżącą, Bank dokonał w dniu [...] aktualizacji adresów zamieszkania, zameldowania oraz korespondencyjnego oraz numeru telefonu na wskazane we Wniosku. (...) Skarżąca dokonała wyboru formy otrzymywanej korespondencji na elektroniczną – przesyłaną na wskazany przez Skarżącą adres e-mail. Od tego momentu Bank przesyła wyciągi z produktów bankowych w formie elektronicznej. Pozostałą korespondencję do dnia [...]. (...) Bank kierował pod adres wskazany we Wniosku». (kopia wniosku w aktach sprawy – przypisek GIODO)

3. Aktualny adres w systemie Banku to [...]. Bank dokonał zmiany na ww. adres w dniu [...], o czym poinformował Skarżącą pismem z dnia [...]. Jednocześnie Bank poinformował, że cyt.: „(...) Bank dokonał aktualizacji danych Skarżącej w dniu [...] zgodnie ze złożoną przez Skarżącą dyspozycją – adresem korespondencyjnym i jednocześnie adresem zamieszkania wskazanym przez Skarżącą był adres: [...]”.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Poczynione w toku niniejszego postępowania ustalenia wskazują, iż Bank zaktualizował dane osobowe Skarżącej w kwestionowanym zakresie w swoim systemie informatycznym.

Stosownie do postanowień art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Analiza przepisu art. 105 § 1 Kpa wskazuje, iż postępowanie administracyjne nie może toczyć się w sytuacji, gdy w jego toku przestał istnieć jego przedmiot, bądź też przedmiot ten nie istniał już przed wszczęciem postępowania. W doktrynie podkreśla się w szczególności, że przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego i przyjmuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 Kpa ma miejsce, gdy brak jest któregoś elementów materialnego stosunku prawnego (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H.Beck, Warszawa 2000, s. 428).

Postępowanie administracyjne prowadzone przez Generalnego Inspektora jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej także ustawą. Jak wynika z brzmienia powołanego przepisu, w przypadku naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6). W sytuacji,

gdy kwestionowany proces przetwarzania danych osobowych Skarżącej nie jest już kontynuowany, badanie jego legalności, w kontekście ustalenia ewentualnego zaistnienia przesłanek dla sformułowania nakazu o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy, byłoby oczywiście bezprzedmiotowe.

Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem w sytuacji zaistnienia tej przesłanki podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. Bezprzedmiotowość postępowania może być także wynikiem zmiany stanu faktycznego sprawy.

Niezależnie od powyższego podkreślić należy, że żaden przepis ww. ustawy nie uprawnia Generalnego Inspektora do wydawania nakazów udostępnienia dokumentów. Ustawa o ochronie danych osobowych nie zawiera również przepisów mogących stanowić dla osoby, której dane dotyczą, podstawę do żądania od administratora danych wydania dokumentów zawierających jej dane osobowe. To stanowisko potwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 6 września 2005 r. (sygn. akt II SA/Wa 825/05), stwierdzając, że: *„W ustawie o ochronie danych osobowych brak jest przepisów obligujących administratora do udostępnienia dokumentów zawierających dane osobowe. Ustawodawca posługuje się pojęciem »udostępnienia«, odnosząc je zawsze do danych osobowych, a nie do zawierających je dokumentów”*.

Ponownie zatem zaakcentować należy, iż w toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego Generalny Inspektor ustalił, iż aktualnie dane osobowe Skarżącej zostały zaktualizowane przez Bank zgodnie z żądaniem Skarżącego i obecnie nie jest możliwym wydanie nakazu przywrócenia stanu zgodnego z prawem.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro GIODO, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).